

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Veroniky Juříčkové a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **N. O.**, zastoupený Mgr. Karin Poncza Hadwigerovou, advokátkou, sídlem Příčná 327/1, Havířov, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2021, č. j. OAM-1022/ZA-ZA10-K01-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2022, č. j. 22 Az 4/2022 - 30, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2021, č. j. OAM-1022/ZA-ZA10-K01-2021. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, s odůvodněním, že stěžovatel je občanem Moldavské republiky, která se (s výjimkou Podněstří) považuje za bezpečnou zemi původu.

[2] Stěžovatel současně podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, v němž uvedl, že v situaci, kdy cizinec nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejné zdraví nebo bezpečnost státu, by mu měla být zachována možnost setrvat na území České republiky až do pravomocného rozhodnutí soudu o jeho kasační stížnosti. Hrozící újma v jeho případě spočívá v povinnosti vycestovat, což s sebou nese riziko nebezpečí v zemi původu, které pro něj může mít fatální následky. Stěžovatel poukázal na skutečnost, že se v České republice nachází také těhotná partnerka a jejich nezletilé děti. Negativní dopady proto hrozí celé rodině. Nebude-li kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, nebude mít pro stěžovatele případné pozitivní rozhodnutí soudu ve věci samé žádný význam, neboť se bude těžko domáhat opětovného vstupu na území České republiky.

[3] Žalovaný ve vyjádření k podanému návrhu vyslovil s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlas. Poukázal na skutečnost, že již ve správním řízení bylo zjištěno, že stěžovatel (navzdory tvrzení o potížích v zemi původu a o údajném zájmu státních orgánů o jeho osobu) opakovaně do země původu cestoval (v letech 2015 - 2018), než zemi původu v roce 2021 opustil naposled a podal žádost o mezinárodní ochranu. S moldavskými státními orgány byl ovšem opakovaně v kontaktu, např. v důsledku probíhajícího vyšetřování požáru jeho rodinného domu, dále vzhledem k tomu, že byl přistížen s falešným řidičským průkazem,

rovněž při vystavení cestovního dokladu a při opakovaných přechodech státní hranice. Žalovaný upozornil, že uvedený styk se státními orgány neměl pro stěžovatele žádné negativní následky. Dle jeho názoru naopak uvedené skutečnosti spíše svědčí o tom, že moldavské státní orgány nemají o stěžovatele žádný zájem. Stěžovatel tak riziko údajně hrozící újmy ze strany státních orgánů neprokázal. K tvrzeným rodinným poměrům žalovaný uvedl, že stěžovatelově partnerce a jejich společným dětem byla žádost o mezinárodní ochranu rovněž zamítnuta.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil podaný návrh a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním následujících podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dále je třeba uvést, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by tak být přiznáván pouze v případech, které svou specifickou povahou takový postup odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která žadateli hrozí, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tedy taková, která odůvodňuje, aby v konkrétním případě nebylo pravidlo, že žaloba (resp. kasační stížnost) odkladný účinek nemá, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod [65], či ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod [25]).

[8] V souvislosti s posuzováním újmy hrozící stěžovateli Nejvyšší správní soud uvádí, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatele a jeho konkrétní situaci. Povinnost tvrdit vznik újmy má stěžovatel, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. V daném případě však stěžovatel konkrétní skutečnosti neuvedl, omezil se toliko na obecná tvrzení, z nichž nebylo možno dovodit, že jeho situace patří mezi ty ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen. Rovněž Nejvyšší správní soud takové okolnosti z obsahu spisového materiálu nezjistil.

[9] Vedle povinnosti vycestovat stěžovatel v návrhu poukázal na hrozbu v podobě blíže neupřesněného nebezpečí v zemi původu, které pro něj údajně může mít fatální následky. Toto obecné tvrzení (v protikladu s konkrétními opačnými tvrzeními žalovaného o bezproblémových kontaktech stěžovatele s moldavskými státními orgány v minulosti) nelze považovat za dostatečné vylíčení konkrétních skutkových okolností případu stěžovatele,

pokračování

aby Nejvyšší správní soud mohl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat. K uvedenému důvodu pro přiznání odkladného účinku proto stěžovatel neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní.

[10] K poukazu stěžovatele na skutečnost, že se v České republice nachází rovněž jeho těhotná partnerka a nezletilé děti, Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel ve vztahu k tomuto důvodu neuvádí, že by jeho partnerka a děti disponovaly nějakým pobytovým oprávněním na území České republiky. Ze skutečnosti, že celá rodina pobývá v pobytovém středisku a že partnerce a dětem byla rovněž zamítnuta žádost o mezinárodní ochranu, lze usuzovat na to, že ani stěžovatelova rodina nemá k pobytu na území České republiky žádné oprávnění. Z tohoto hlediska nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepředstavuje zásah do stěžovatelova rodinného života, neboť bez příslušného pobytového oprávnění jsou všichni povinni opustit území České republiky.

[11] Stěžovatel v návrhu rovněž tvrdil, že nebude-li kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, nebude mít pro něj případné pozdější vyhovující rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé již žádný význam, neboť se bude těžko domáhat opětovného vstupu na území České republiky. K tomuto tvrzenému důvodu pro přiznání odkladného účinku soud poznamenává, že státní příslušníci Moldavské republiky s biometrickým pasem jsou osvobozeni od vízové povinnosti při překročení hranic státu Evropské unie pro pobyty nepřekračující 90 dnů (nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. 11. 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni, příloha II). Návrat stěžovatele do České republiky je proto i v budoucnu možný, a ani tento důvod pro přiznání odkladného účinku neobstojí.

[12] Stran tvrzeného zachování možnosti setrvat na území České republiky až do pravomocného rozhodnutí soudu o stěžovatelově kasační stížnosti s ohledem na možnost osobně se účastnit probíhajícího řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud doplňuje, že stěžovatel je v řízení zastoupen advokátkou, která mu byla pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanovena. V kasačním řízení nadto není pro uplatnění práva na projednání věci zpravidla osobní přítomnost stěžovatele nutná (§ 109 odst. 2 s. ř. s.).

[13] Ze všech výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelovu návrhu nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal, neboť nebyla naplněna již první z výše uvedených zákonných podmínek.

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2022

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu